

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

یونس نگاه - کابل

۱۰ جون ۲۰۲۰

جسدهای ذهن

هر وقت به شهر و بازار بروید متوجه تازگی نفوس انسان می‌شوید. خانه‌ها و مکتب‌ها پر از نوده‌های تن آدمی‌ست. سربازخانه‌ها، فابریکه‌ها، مزارع و جاده‌ها از تن‌های جوان ما خالی نمی‌شود. جسم ما مدام می‌میرد و تازه می‌شود. اما ذهن ما چطور؟

مردی که پدر عزیز خود را به گور می‌سپارد، با دل اندوهگین مزار او را ترک کرده به زندگی بر می‌گردد هرگز باورش نمی‌شود که پدرکلان پدرکلان ذهنش نیز از کار افتاده و آنان چندین نسل با اجساد ذهن هم‌دیگر زندگی کرده‌اند. هم‌وطنی که دیروز پدر یا پدر کلان عزیزش را به خاک سپرد، تا زنده است برای پدر کلان هزار ساله ذهنش جهاد خواهد کرد و نوده‌ها و شاخه‌های برومند تن او قربانی اجساد پدرکلان ذهنش خواهند شد.

کاش آدم هوش و شهامت بیشتر در خاکسپاری پدران ذهنی خود می‌داشت. کاش همه می‌توانستند تشخیص دهند که پدران فکرشان که روزگاری جوان و نیرومند بودند سال‌ها قبل مرده‌اند و زندگی با اجساد دردآور است. کاش می‌توانستیم از گور پدران و پدرکلان‌های اندیشه و ایمان خود نیز با دل پرمهر و عقل هوشیار دور شویم.

بازار ذهن آدم‌ها کمتر طراوت دارد و پر از گورپشت‌هایی که قرن‌ها قبل چشم و گوش‌شان از کار افتاده، مزارع کله‌های بسیار آدم‌ها خشک است و جز کنده‌های کرم‌خورده درخت‌های پیر، چاه‌های بی‌آب و کردهای خاک‌آلود چیزی نمی‌توان در آن‌ها یافت.

آدم‌ها پاسداران متعصب اجساد مادران و پدران چندین صد و چند هزار ساله‌ذهنی خوداند. میلیون‌ها انسان عمر خود را صرف سمپاشی ذهن خود و دیگران می‌کنند تا مبادا تخم اندیشه تازه‌ای را با بیاورد و جوانه‌ای در ذهن‌شان بروید.